

A csodatevő kép a Krisztinában

Budai
Napló.

1937
okt. 21

Tündérien virágos, gyönyörű völgy volt az 1600-as évek végén még Budavár tövénél, a mai Krisztinaváros helyén, amit Mátyás király idejében Villa Solita-nak neveztek s amelyet mai nevén 1763 óta Mária Terézia leányáról ismernek. A most már végig beboltzott Ördög-árok neve akkor „Szent Pál árka” volt, amelynek jobbpartján a fehérvári kapuval szemben csinos kis házban Francin Péter Pál, az olasz származású kéményseprőmester lakott.

A török 1686-i kiűzése után pestis tizedelte Buda népét. Francin is nagyon féltette tőle családját s ezért a Szűz Mária pártfogását kérte. A vallásos kéményseprőmester, fogadalmát teljesítve, elindult ezért a svájci határ mentén fekvő olasz szülőfalujába, hogy annak a vérző Szűz templomában lévő csodaképénél háláját lerója. Ennek a kegyképnek az volt a nevezetessége, hogy még a XV. században egy rabló megdobta az ut mentén függő Mária képet kövel. A kö nyomán a kép vászna a Szűz homlokánál beszakadt, de ugyanakkor a szakadás helyén vércseppek hullottak. A kép nagyon sokáig vérzett és a nagyszámu zarándok között csodálatos gyógyulások történtek. Messzeföldről nagyon sokan jöttek a kegyképhez és a piciny Ré nevű falucska szépen fellendült. Francinnak ájtatoskodása közben jutott eszébe, hogy ezt a csodálatos képet lemásoltatja és hazaviszi Budára. Ezt a tervét végrehajtotta és a féltve hazahozott képet egy kis barlang-kápolnában helyezte el, amit 237 évvel ezelőtt a várbeli jezsuita házfőnök beszentelt.

Ez volt a mai Krisztinaváros első alapköve. A kis kápolna csodás képének híre megy, sok zarándok keresi fel, úgyhogy 1707-ben az alapító 50 frt-ot adott a kápolna fenntartására azzal az óhajjal, hogy öt és feleségét idetemessék. Ez a kívánsága 1711-ben, illetve 1714 májusában meg is történt. De ekkor már itt is csodálatos dolgok történtek a kép révén (rossz nők megtérése, eltűnt gyermekek visszavezetése, harangozó nélküli harangszó stb.) és igen sok idegen látogatta. Fogadók épültek ezért körülötte, boltok nyitak, iparosok telepedtek meg mellette, hogy az idegeneket kiszolgálhassák és a házak szaporodtak a kis kápolna körül, amelyet 1725-ben építettek ujja.

Az építés alatt a kegyképet a várbeli Zsigmond prépostsági templomban őrizték, ahonnan azonban az építés befejezése után sem került vissza eredeti helyére, mert az adminisztrátor nem adta vissza. Hiába volt minden kísérlet a visszaszerzésre. Francin leánya egyízben visszalopni is akarta, de a katonák elfogták és a képet a jezsuitáknak adták. Végre a primás segítségével 1728-ban nagy ünnepséggel visszavihették a Francin kápolnába, amely a mai úttestet ferdén metszve állott zsindeyes tornyával a mai krisztinavárosi templom előtt. Ez a kép új városrészt teremtett s ezzel is csodát művelt.